

Lovorka Čoralić*

Splićani – *Croati a cavallo* u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću

Središnje istraživačko zanimanje ovoga rada usmjeren je na proučavanje udjela Splićana u profesionalnoj mletačkoj konjaničkoj postrojbi (*Croati a cavallo*, *Cavalleria Croati*) tijekom 18. stoljeća. Rad se zasniva na istraživanju gradiva iz Archivio di Stato di Venezia (fond: Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli). Na osnovi navedenoga gradiva, kao i postojećih spoznaja iz historiografije, analizira se vremenski okvir djelovanja Splićana u rečenoj postrojbi, način njihova bilježenja, trajanje vojne službe, udio pripadnika iz istih obitelji, osobne (tjelesne) značajke vojnika, kao i mjesto njihova popisivanja te zapovjedni kadar jedinica u kojima su bili prisutni. Zaključak rada jest da su Splićani činili vrlo zapažen dio hrvatskoga konjaništva pod stijegom *Serenissime* te da ovdje provedena raščlamba teži pridonijeti boljemu poznавању vojne povijesti Dalmacije (u konkretnome slučaju grada Splita) i Mletačke Republike u posljednjemu stoljeću njihova opstojanja u zajedničkoj državi.

Ključne riječi: Split, Dalmacija, Mletačka Republika, *Cavalleria Croati*, vojna povijest, povijest 18. stoljeća.

Uvod i cilj rada

Prekojadranske (prekomorske) kopnene postrojbe mletačke vojske – pješaštvo i konjaništvo – novačene ponajprije duž stečevina Republike svetoga Marka od sjevera Istre do albanskoga juga u ranome su novom vijeku imale prevაžnu ulogu u očuvanju njezinih posjeda kako na području *Stato da Mar*, tako i duž kopnenih dijelova Veneta (*terraferma*). Djelatne još od prvih mletačko-osmanskih ratova koncem 15. i u 16. stoljeću te su postrojbe svoju najveću brojnost i najzapaženiju vojnu učinkovitost imale tijekom 17. stoljeća (Kandijski rat: 1645. – 1669.; Morejski rat: 1684. – 1699.) i početkom 18. stoljeća (Drugi morejski ili Mali rat: 1714. – 1718.). Nakon 1718. godine i sklapanja Požarevačkoga mira dolazi do postupnoga preustroja mletačke vojske te je njezina brojnost smanjena, ali su i u mirnodopsko vrijeme – već u velikoj mjeri etablirane kao uspješne i državi neophodne postrojbe – nastavile svoje djelovanje sve do utrnuća *Serenissime*.¹ Kada je riječ o užoj podjeli mletačkih prekomorskih kopnenih

* Lovorka Čoralić, Hrvatski institut za povijest, Opatička 10, 10000 Zagreb, Republika Hrvatska, E-mail adresa: lovorka@isp.hr

¹ O mletačkim vojnim snagama u ranome novom vijeku, posebice s obzirom na novačenja na području mletačkoga *Stato da Mar*, vidi bibliografske jedinice navedene u radovima Lovorke Čoralić,

snaga, važnošću se posebice izdvajaju pješaštvo (onovremeno mornaričko pješaštvo) pod imenom *Fanti oltramarini* i hrvatsko konjaništvo – *Croati a cavallo* (*Cavalleria Croati*).²

Središnja tema ovoga rada, koji je nastavak višegodišnjih istraživanja gradiva iz Archivio di Stato di Venezia i Državnoga arhiva u Zadru, usmjerena je na udio Splićana u mletačkim prekomorskim konjaničkim postrojbama tijekom 18. stoljeća. Glavni izvor koji je uporabljen u ovome radu spisi su mletačke državne magistrature za novacanje kopnenih postrojbi poznate pod nazivom Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli, a koji su pohranjeni u Archivio di Stato di Venezia (dalje: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli). Riječ je o popisima pripadnika pojedinih pukovnija i njima pripadajućih satnija, koji su većim dijelom sačuvani upravo za 18. stoljeće.

Tragom navedenih izvora i postojećih historiografskih spoznaja u ovome ćemo tekstu podrobnije ukazati na način bilježenja Splićana u elitnoj prekomorskoj konjaničkoj postrojbi *Cavalleria Croati*,³ vremenski okvir spominjanja, utvrditi njihove činove, trajanje vojne službe, tjelesne (osobne) karakteristike vojnika te spomenuti njihove vojne zapovjednike i navesti mjesta popisivanja. Naposljetu, na kraju rada donijet ćemo u formi tabličnoga priloga poimenični pregled svih do sada istraženih splitskih vojnika u konjaničkim prekomorskim postrojbama Mletačke Republike, pri čemu je kao osnova poslužila baza podataka iz spomenutoga fonda Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli.⁴

² "Zadarski otočani u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)", *Zbornik Odsjeka za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU* 33 (2015): 174 i "Albanski vojnici u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)", *Povijesni prilozi* 37 (2018), br. 54: 185-186.

³ Podrobnije o ustroju i strukturi postrojbi *Fanti oltramarini* i *Croati a cavallo* vidi u: Francesco Paolo Favaloro, *L'Esercito Veneziano del '700. Ricerche e schizzi* (Venezia: Filippi Editore, 1995), 57-58, 100-103; Alberto Prelli, *Sotto le bandiere di San Marco: Le armate della Serenissima nel '600* (Bassano del Grappa: Itineri progetti, 2012.), 71-106; Lovorka Čoralić, Maja Katušić, "Kotorski plemići Frano Buća, Gabrijel Vraćen i Nikola Paskvali – časnici mletačkih prekojadranskih vojnih postrojbi (prva polovica XVIII. st.)", *Povijesni prilozi* 31 (2012), br. 42: 250-252. Usporedi dodatno i ondje navedene bibliografske jedinice o navedenoj problematiki.

⁴ Radi opsežnosti gradiva ovdje će ponajprije biti obrađen udio Splićana u konjaničkim postrojbama, a njihov udio u pješaštvu bit će predmet zasebnoga rada. Ovdje je potrebno napomenuti da uzorak obrađenih postrojbi hrvatskoga konjaništva iznosi više od 50 %. Također, kako bismo izbjegli opterećivanje teksta suvišnim bilješkama, na kraju rada donosi se cjelovit pregled svih do sada istraženih splitskih konjanika sa svim potrebnim podacima i arhivskim signaturama.

⁴ O hrvatskim regionalnim skupinama u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama vidi, primjerice: Lovorka Čoralić, "Riječani u mletačkim prekojadranskim postrojbama (18. stoljeće)", *Rijeka* 18 (2013), br. 2: 11-25; Lovorka Čoralić, "Vojnici iz Hercegovine u mletačkim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)", *Hum: Časopis Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Mostaru* 10 (2013): 162-182; Lovorka Čoralić, "Vojnici u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama zavičajem iz Senja, Karlobaga te s područja Like i Krbave (18. stoljeće)", *Senjski zbornik* 40 (2013): 523-546; Lovorka Čoralić, "Dubrovčani – vojnici u mletačkim pješačkim postrojbama (*Fanti oltramarini*) u 18. stoljeću", *Analji Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 53 (2015), br. 2: 293-309; Lovorka Čoralić, "Vojnici iz Bosne u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću", *Prilozi – Institut za istoriju u Sarajevu* 44 (2015): 35-55; Čoralić, "Zadarski otočani": 173-198; Lovorka Čoralić, Maja Katušić, "Šibenčani u

Raščlamba arhivskih spisa

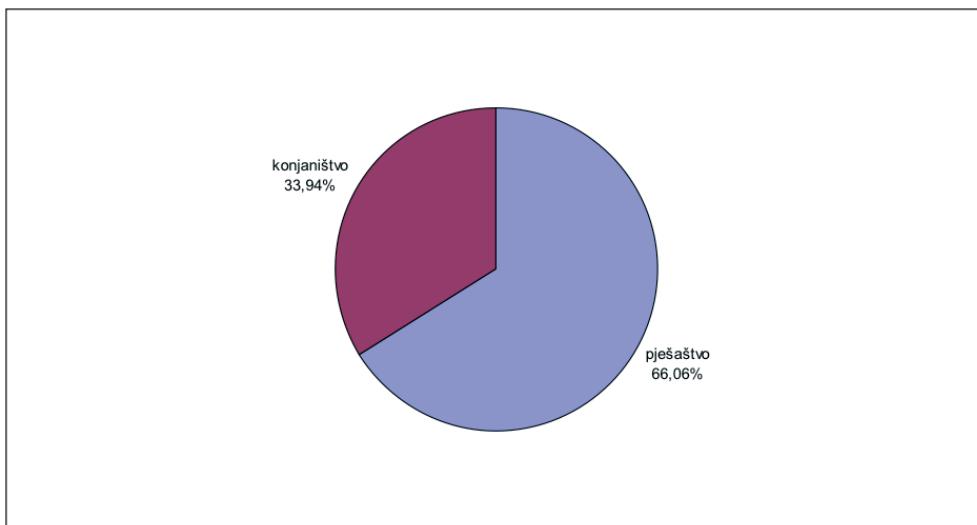
Broj do sada istraženih konjanika iz Splita u mletačkim prekojadranskim postrojbama iznosi 56, dočim je broj pješaka iznosio 109. Takav je omjer (33,94 % naspram 66,06 %; vidi: Grafikon 1) očekivan, posebice kada se radi o vojnicima iz uzmornih gradova i s otoka.⁵ Usporedbe radi, kada je riječ o vojnicima iz Drniša, Imotskoga i Sinja, dakle iz dalmatinskoga zaleđa, evidentna je prevaga konjanika.⁶ Razlog tome možemo tražiti u činjenici da je stanovništvo zaleđa, gotovo netom oslobođenoga od osmanske vlasti, bilo usmjereni na poljodjelske aktivnosti kao i na tranzitnu trgovinu. Za to su kao sredstvo svakodnevnoga rada konji bili neophodni te je stoga rečena populacija bila vičnija vještinama koje su bile prijeko potrebne profesionalnim vojnicima u konjaničkim postrojbama. Nasuprot tome, gradsko stanovništvo ponajprije je bilo usmjereni na obrt, trgovinu i pomorstvo, odnosno na zanimanja koja najčešće nisu bila u bliskoj svezi sa poljodjelstvom i stočarstvom. Isto tako, potrebno je napomenuti da su konjaničke postrojbe u odnosu na pješaštvo bile finansijski znatno skuplje i manje mobilne te je tijekom preustroja mletačke vojske – nakon prestanka mletačko-osmanskih ratova (Požarevački mir, 1718. godine) – njihova brojnost smanjena.⁷ Uza sve navedeno proizlazi činjenica da prevaga pješaka, barem kada je riječ o gradskome stanovništvu, nije neočekivana iako su i tu, ovisno o pojedinome vremenskom razdoblju, moguća određena odstupanja i neujednačenosti.

mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)", *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 58 (2016): 147-190; Lovorka Čoralić, Maja Katušić, "Novigradačani – vojnici u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću", u: *Novigrad nekad i sad*, ur. Slobodan Kaštela (Zadar: Sveučilište u Zadru; HAZU; Matica hrvatska; Općina Novigrad, 2016), 352-359; Lovorka Čoralić, Maja Katušić, "Fanti oltramarini i Croati a cavallo – vojnici s otoka Ugljana u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću", u: *Kali*, ur. Josip Faričić (Zadar: Sveučilište u Zadru; HAZU; Općina Kali, 2017), 163-178; Lovorka Čoralić, Maja Katušić, "Biograđani i Vranjani – vojnici u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)" u: *Braća Vranjanin i vransko područje tijekom povijesti. Zbornik radova sa znanstvenoga skupa "Braća Vranjanin i vransko područje tijekom povijesti" održanog u Biogradu 25. travnja 2014.*, ur. Božo Došen (Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru; Općina Pakoštane, 2017), 455-474.

⁵ Primjerice, iz Šibenika bilježimo 53,81 % pješaka i 46,19 % konjanika, a iz Trogira 66,27 % pješaka i 33,73 % konjanika. Usporedi: Čoralić, Katušić, "Šibenčani u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama", 151. Rad o udjelu Trogirana u mletačkim prekomorskim postrojbama je u pripremi, a potrebni izračuni koji su ovdje navedeni već su načinjeni.

⁶ Omjer prema navedenim gradovima iznosi: Drniš 80,81 % konjanika i 19,19 % pješaka; Imotski 61,90 % konjanika i 38,10 % pješaka; Sinj i Cetinska krajina 60,53 % konjanika i 39,47 % pješaka. Izračuni su dobiveni prethodno načinjenom znanstvenom obradom istoga izvora temeljem kojega je načinjen i ovaj rad o splitskim prekomorskim vojnicima. O udjelu prekomorskih vojnika iz navedenih gradova pripremaju se zasebne znanstvene studije.

⁷ Tijekom 18. stoljeća istovremeno je djelovalo oko deset prekomorskih pješačkih pukovnija, a unutar njih sedam do deset satnija s oko pedeset do šezdeset ljudi. Konjaničke su pukovnije bile manje brojne, najčešće ih je bilo pet do šest, od kojih su dvije do tri bile *Cavalleria Croati*, a ostale draguni. Unutar konjaničkih pukovnija djelovalo je obično šest do sedam satnija. Usporedi: Favaloro, *L'Esercito Veneziano*, 137-142.

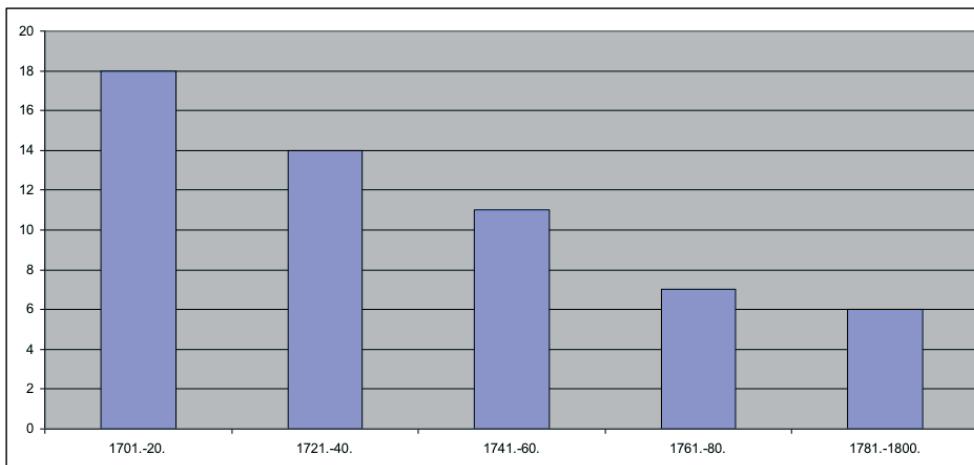

Grafikon 1. Omjer zastupljenosti Splićana u pješačkim i konjaničkim postrojbama

Splićani su u popisima pripadnika konjaničkih snaga bilježeni na jednoobrazan način. Popisivači su, uz manja odstupanja, upisivali ime, očevo ime i prezime vojnika odnosno časnika ili dočasnika, mjesto njihova podrijetla (*Spalato, Spalatro, de Spalato*), naziv pukovnije i satnije kojoj je dotični vojnik pripadao kao i mjesto njezina trenutačnog djelovanja i popisivanja. Uz navedeno ponekad su, ali ne redovito, zabilježeni i osobni podaci o vojnicima (dob, statura, boja kose, boja konja). Upravo će ovdje navedeni podaci u nastavku rada biti predmetom pomnije obrade. Imena i prezimena ovdje analiziranih Splićana najčešće su upisana u talijanskim (venetiziranim) oblicima, ali u nekim je primjerima zabilježen i njihov hrvatski oblik.

Vremenski okvir djelovanja splitskih konjanika zahvaća cijelo 18. stoljeće iako ne i s jednakim intenzitetom (vidi: Grafikon 2). Naime, u početnim desetljećima rečenoga stoljeća (do oko 1740. godine) opaža se – razmjerno ukupnom brojčanom uzorku – zapaženiji broj Splićana. Njihovo je djelovanje zasigurno (ali o tome nemamo potvrde u ovdje analiziranome arhivskom gradivu) zahvaćalo i drugu polovicu, odnosno kraj 17. stoljeća (osobito Morejski rat), a nastavljalo se i tijekom Drugoga morejskog rata kada uslijed novčenja svekolikih kopnenih snaga za obranu mletačkih stečevina duž *Stato da Mar* postiže najveću brojnost. U sljedećim desetljećima, nakon 1718. godine i tijekom dvadesetih godina, kada nastupa mirnodopsko vrijeme i samim time dolazi do preustroja (smanjenja) aktivnih pješačkih i (osobito) konjaničkih pukovnija i satnija, broj Splićana u postrojbama *Croati a cavallo* smanjuje se iako sve do šezdesetih godina 18. stoljeća zadržava relativno visoku razinu bilježenja. U posljednjim desetljećima opstanka *Serenissime* broj Splićana u profesionalnim konjaničkim postrojbama dodatno opada, ali je – unatoč tome – njihova prisutnost u elitnim jedinicama i dalje primjetna. Suslijedno prethodno navedenoj raščlambi udjela Splićana u konjaničkim snagama Republike svetoga Marka moguće je utvrditi i početne odnosno završne

godine spominjanja pojedinih vojnika. Kada je riječ o prvome spomenu Spilićana u konjaništvu, kao početnu bilježimo 1703. godinu kada je na području mletačkih stечina u Grčkoj zabilježen Augustin Karlov Stomić, pripadnik pukovnije Antuna Medina. Završna ubilježba nekoga od splitskih konjanika u izvorima datira u 1796. godinu, točnije u vrijeme kada pred neposredan silazak s pozornice europske sile Mletačka Republika po posljednji puta mobilizira znatnije vojne snage. Udio splitskih konjanika ovdje je primjetan, ali ujedno i mnogo manje izrazit u odnosu na sam početak istoga stoljeća. U konkretnome slučaju riječ je o konjaničkoj postrojbi osobne satnije pukovnika Antuna Radnića, popisanoj u Mlecima na Silvestrovo, a splitski je akter vojnik Petar Vicko Manzoni.

Grafikon 2. Vremenski okvir bilježenja splitskih konjanika u analiziranim vrelima

Brojni su vojnici, kako pješaci, tako i konjanici, u pojedinim jedinicama spomenuti samo jednom te je njihovu kasniju karijeru prema dosadašnjemu stupnju istraženosti gradiva gotovo nemoguće podrobnije pratiti. Ipak, za niz splitskih konjanika moguće je, zahvaljujući kontinuiranoj sačuvanosti popisa, pratiti tijek njihove vojne službe. Splitski pripadnik *Cavalleria Croati* s najduže zabilježenim vojnim stažem bio je Stjepan Matijin Dujmović, djelatan od 1724. do 1763. godine (39 godina), vojnik u sastavu postrojbi kojima su kao pukovnici zapovijedali Lujo Detriko te potom Franjo Buća. Značajan, ali ni približno tako dug tijek službe opažamo i u primjeru Antuna Ivanovog Panasovića, popisivanoga u razmaku od 1754. do 1773. godine u postrojbama Šimuna Benje te pukovnika i potom bojnika vojske i nadintendantu hrvatske konjice Franje Buće. Nadalje, s više od deset godina službe izdvajaju se braća Antun i Lujo Vicanović/Vianović, Filipovi sinovi, konjanici koji se u ovim vrelima bilježe od 1724. do 1741. godine (uvijek u pukovniji i osobnoj satniji Luje Detrika) kao i Antun Petrov Andreis, redovito pripadnik osobne satnije pukovnika Tripuna Gregorine od 1775. do 1790. godine.

Zanimljivo je spomenuti i udio članova iz istih obitelji u mletačkoj konjaničkoj službi. Takvi slučajevi bili su česti i u primjeru drugih vojnika (kako pješaka, tako i konjanika) iz hrvatskih krajeva te tako ne izostaju i pri raščlambi dokumenata o splitskim konjanicima. Primjerice, iz obitelji Bolis/Bolić u isto su vrijeme (1754.) u pukovniji Luje Karla Benje bili su upisani otac Antun i njegov sin Josip. Od 1727. do 1728. godine u pukovniji Luje Detrika zabilježeni su braća Ivan i Mihovil Dračić, Ivanovi sinovi, a pod vodstvom istoga zapovjednika bilježe se već prethodno spomenuta braća Antun i Lujo Vicanović/Vianović. Naposljetku, u osobnoj satniji pukovnika Tripuna Gregorine bilježe se Vice Franin Čipčić (1775.) te njegovi sinovi Andrija (1786. – 1790.) i Ivan (1786. – 1789.).

U sklopu proučavanja djelovanja časnika, dočasnika i vojnika iz raznih hrvatskih krajeva i gradova važnu je sastavnicu imala i raščlamba pojedinaca odnosno pripadnika pojedinih obitelji koji su tijekom karijere postizali najviše časničke činove (pukovnika, generala). Primjerice, u Zadru su to bili članovi obitelji Benja, Detriko, Fanfonja, Nassi i drugi, iz Šibenika su se posebno izdvajali odvjetci obitelji Divnić i Fenzi, iz Trogira Michieli Vitturi i Radnić, iz Makarske obitelj Alačević, a iz Boke kotorske Buće, Gregorine, Paskvali, Vraćen i drugi. O nekima od njih, kada je riječ o zapovjednicima konjaničkih postrojbi, više će biti riječi kasnije, prilikom izravne obrade pukovnika koji su bili nadređeni splitskim konjanicima. Kada je riječ o Splićanima, opažamo da u sklopu arhivskoga fonda koji je u fokusu ovoga istraživanja ne bilježimo obnašatelje visokih časničkih činova. Poznato je, naime, da su odvjetci splitskih obitelji Alberi, Marjanović, Papali i drugih tijekom ranoga novog vijeka obnašali dužnosti kapetana i (ili) guvernadura pojedinih teritorijalnih jedinica na lokalnoj razini, često kao zapovjednici nekih utvrda ili postrojbi teritorijalne milicije (cernide, krajine).⁸ Međutim, u analiziranome gradu kojim ovdje raspolažemo Splićane ne nalazimo kao nositelje časničkih činova te ćemo se u ovome dijelu rada osvrnuti na bilježenje konjaničkih dočasnika i obnašatelja specijaliziranih službi u vojnim jedinicama.⁹ Kada je riječ o dočasnicima, Splićane u nekoliko primjera bilježimo u činu kaplara (*caporal*). To su Antun Petrov Andreis, kao običan vojnik zabilježen 1775. godine da bi od 1778. do 1790. godine djelovao u činu kaplara; Vice Čipčić (kaplar 1775.) i njegov sin Andrija, *caporal* od 1786. do 1790. godine; Stjepan Jurov Sladović (kaplar 1714.) i Frane Ivanov Stuari (kaplar 1785.) Naposljetku, kao obanašelji specijaliziranih službi u konjaničkim postrojbama izdvajaju se sedlar (*seller*) Martin Ivanov

⁸ Šime Peričić, "Glavari i časnici Vojne krajine u Dalmaciji", *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 35 (1993): 229-230; Nikola Markulin, "Mletačka vojna organizacija u Dalmaciji i Boki od Morejskog rata (1684. – 1699.) do Požarevačkog mira 1718." (doktorska disertacija, Sveučilište u Zadru, 2015), *passim*.

⁹ Ovdje je ipak potrebno napomenuti da nije isključeno da je poneki Splićanin obnašao u pješačkim ili konjaničkim postrojbama neki od časničkih činova. Naime, pri upisu priпадnika pojedinih satnija za nositelje časničkih činova mjesto njihova podrijetla najčešće nije navedeno vjerojatno zato što se ono onodobnim akterima podrazumijevalo. Ipak, prezimena nositelja visokih činova koja smo spomenuli nisu ostavljala sumnju o njihovoj užoj zavičajnoj pripadnosti. Najčešće su to bili odvjetci uglednih plemičkih obitelji koje su pokoljenjima davale visoki vojni kadar mletačkoj vojsci, a u slučaju Splićana takve primjere unutar ovoga arhivskoga fonda (prema postojećim spoznajama) ne bilježimo.

Vukas kao i glasnik (*forier*) Petar Sinović, a obojica su zabilježeni u često spominjanoj pukovniji Luje Detrika 1741. godine.

Važnu sastavnicu ovoga istraživanja čini i raščlamba Spličana prema njihovim dobним i tjelesnim značajkama. Podaci o tome nisu redovito upisivani, ali je uzorak dovoljno velik da je moguće iskazati određena zapažanja. Kada je riječ o dobi, splitski konjanici u mletačkoj vojnoj službi imali su u prosjeku 34 godine. Nasuprot tome i usporedbe radi, prosječna je dob pješaka (*Fanti oltramarini*) iz Splita iznosila 26 godina. Takvi su podaci očekivani i objašnjeni prethodno, a jednako su tako prisutni i prilikom usporedne raščlambe dobi pješaka i konjanika iz drugih hrvatskih krajeva i gradova.¹⁰ Naime, konjaničke su jedinice bile elitnije, iziskivale su vojnike koji su u profesionalnoj službi (moguće i kao pješaci) već imali određeni broj godina službe, njihovo je umijeće ratovanja i djelovanja u sklopu zahtjevnih pravila bilo dokazano te su – suslijedno tome – u postrojbe *Croati a cavallo* pristupali kao osobe zrelije životne dobi. U primjeru splitskih konjanika najmlađi su vojnici bili (prema prvotnomu bilježenju u izvoru) Antun Filipov Vicanović/Vianović, u trenutku popisa u pukovniji Luje Detrika (Verona, 1724.) star 20 godina, i neznatno stariji (22 godine) Ivan Stjepanov Jurjević, spomenut u Veroni 1754. godine u sastavu osobne satnije pukovnika Luje Karla Benje. Kada je riječ o dobro najstarijim konjanicima, na prvoj je mjestu Ivan Panasović (pukovnija Nikole Divnića, Zadar, 1729.) star 60 godina, a od starijih pripadnika *Cavalleria Croati* iz Splita izdvaja se još i Gabre Musanović/Musinović, pripadnik pukovnije spomenutoga Divnića (Mleci i Brescia, 1732. – 1733.) kada je bio u dobi od 50 godina.

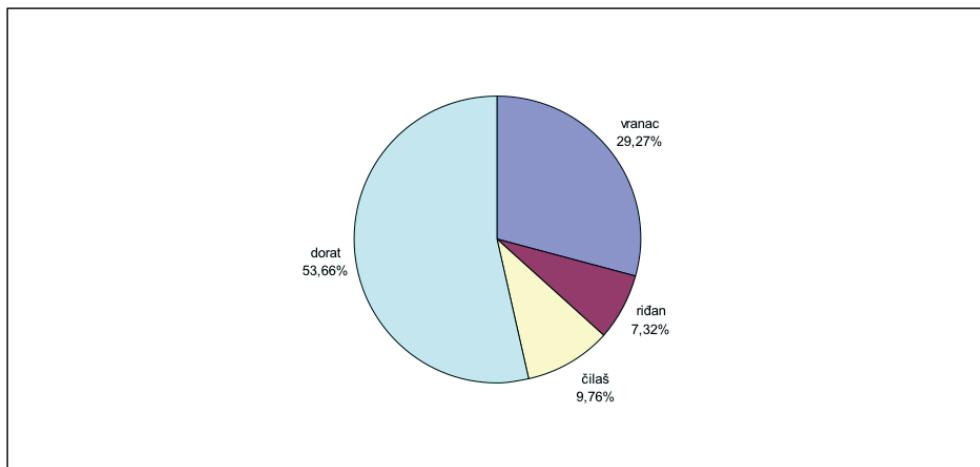
Iako neredovito, popisivači su donosili i podatke o tjelesnome izgledu konjaničkih vojnika, ali i konja koje su oni zaduživali. Spličane su, kao i pretežit broj drugih popisanih vojnika, službenici najčešće bilježili kao osobe prosječnoga, srednjega rasta (*ordinario*). Nasuprot tome, vojnike opisane pridjevom visok (*alto*) u izvoru bilježimo samo u jednome slučaju,¹¹ a one koji su niski (*basso, piccolo*) ne nalazimo u postojećim popisima. Slična, u jednome smjeru i prevladavajuća, percepcija tjelesnih značajki vojnika prisutna je i u opisu boje njihove kose. Pretežit broj splitskih konjanika bio je, prema procjeni popisivača, smeđokos (*castagno*), a samo u pojedinačnim primjerima bilježimo crnokose (*nero*) i sjedokose (*grisso*) vojnike.¹² Opažamo, nadalje, da su po-

¹⁰ U primjeru vojnika iz Šibenika prosječna je dob pješaka iznosila 25, a konjanika 28 godina. Slično opažamo i za Trogirane: pješaci su prosječno bili stari 24, a konjanici 27 godina. Ovdje opažamo da je dobitna razlika između pješaka i konjanika iz Splita ipak ponešto veća. Usporedi: Čoralić, Katušić, "Šibenčani u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama", 156. Rad o Trogiranima u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama u pripremi je, a ovdje izneseni podaci već su prethodno znanstveno obrađeni.

¹¹ Riječ je o konjaniku Augustinu Stomiću, Karlovu sinu, popisanome u satniji drugoga pukovnika (*colonnello in secondo*) Marka Medina (pukovnija Antuna Medina) u Grčkoj (*Romania*) od 1703. do 1705. godine.

¹² Crnokosi su bili konjanici Augustin Stomić (pukovnija Antuna Medina, 1703. – 1705.) i Matija Bartolov Fališić (pukovnija Luje Detrika, 1724. – 1734.). Opisom sjedokos označen je dobro (60 godina) stariji konjanik Ivan Panasović, sin Ivana Krstitelja, djetelatan 1729. godine u osobnoj satniji pukovnika Nikole Divnića.

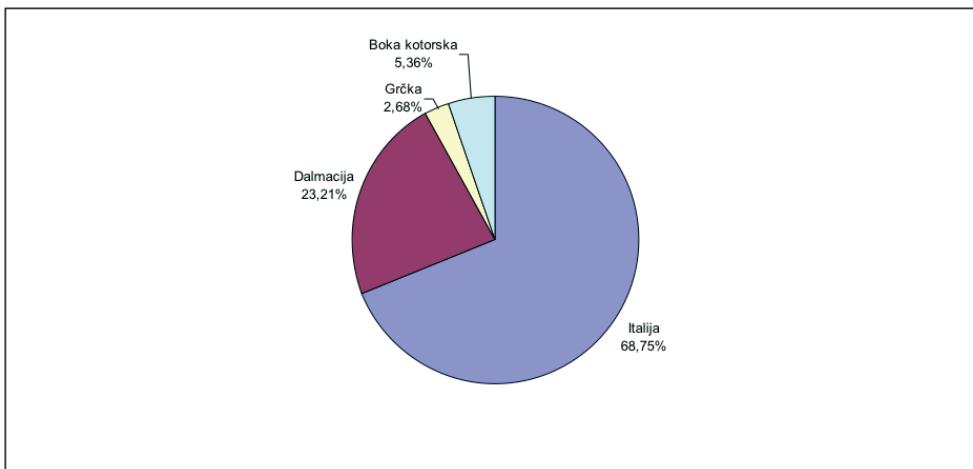
pisivači učestalo bilježili boju konja koje su pojedini vojnici zaduživali (vidi: Grafikon 3). U primjeru ovdje obrađivanih Splićana najčešće su to dorati (*bai, baio*: 53,66 %) i vranci (*mor, moro*: 29,27 %), dočim su čilaši (*leard, leardo*) i riđani (*saur, sauro*) spomenuti s 9,76 % odnosno 7,32 %). Zanimljivo je spomenuti kako su neki vojnici, mahom oni djelatni više godina i desetljeća, tijekom svoje karijere mijenjali konje. Takav je primjer Stjepan Matijin Dujmović, koji je u razdoblju od 1724. do 1763. djelovao u pukovnjama Luje Detrika i Franje Buća te isprva zaduživao dorata (1724. – 1734.), a potom (zabilježeno od 1750. godine) vranca; zatim Antun Ivanov Panasović, pripadnik pukovnija Šimuna Benje i Franje Buće od 1754. do 1773. godine, koji je pretežito jahao vranca, ali je 1758. kao njegov konj zabilježen riđan te Frane Ivanov Stuari, zadužen za vranca (1760. – 1763., pukovnija Franje Buća) i dorata (1785., pukovnija Tripuna Gregorine).

Grafikon 3. Boja konja koje su zaduživali konjanici iz Splita

Satnije pojedinih mletačkih pješačkih i konjaničkih pukovnija bile su tijekom 18. stoljeća, a osobito nakon okončanja posljednjega mletačko-osmanskog rata, stacionirane u glavnim vojnim uporišnim točkama *Serenissime*. To su gradovi-utvrde duž mletačkoga kopnenog posjeda diljem Veneta odnosno *terraferme* (Mleci – Lido, Padova, Treviso, Palmanova, Verona, Bergamo, Udine i druga), vodeća uporišta duž istočnoga Jadrana (Zadar, Split, Kotor) te nakon Požarevačkoga mira 1718. godine preostale mletačke stećevine u grčkome arhipelagu. Jedinice su, kako vrela svjedoče, bile vrlo mobilne te se pojedine satnije unutar malenoga broja godina bilježe na raznim lokacijama. Statistički promatrano (vidi: Grafikon 4), splitski se konjanici odnosno njihove postrojbe najčešće bilježe na području Veneta – u Mlecima i duž mletačkih gradova diljem *terraferme* (68,75 % u omjeru svih spomenutih mjesta popisivanja satnija i pukovnija). Unutar toga područja prevagu imaju Mleci (tamošnja vojna baza na Lidu – zborno mjesto unovačenih vojnika odakle su se pojedine postrojbe upućivale na vršenje vojne službe), Brescia i Verona, a osim navedenih gradova na području Veneta kao

mjesta stacioniranja postrojbi u kojima su djelovali splitski *Croati a cavallo* učestalije su zabilježeni Padova, Palmanova, Udine i Treviso. Kao manje učestalo mjesto popisivanja ovdje analiziranih Splićana spominju se još i Cremona i Rovigo. Dalmatinski su gradovi i utvrde u postotnome omjeru djelovanja splitskih vojnika zastupljeni s 23,21 %. Prednjači Zadar – onovremena prijestolnica Dalmacije i najvažnije strateško mletačko uporište na istočnom Jadranu,¹³ dočim se od drugih gradova i utvrda bilježi još samo Split. Kada je riječ o Boki, splitski su vojnici zabilježeni isključivo u Kotoru (5,36 %), glavnome gradu mletačke pokrajine (*Albania Veneta*), koji je tijekom 18. stoljeća predstavljao vodeću mletačku obrambenu utvrdu prema osmanskim posjedima u neposrednemu zaleđu toga dijela Jadrana. Naposljetku, konjanici iz Splita u nekoliko su primjera zabilježeni na području mletačkih stečevina u Grčkoj (2,68 %).

Grafikon 4. Područja djelovanja (popisivanja) satnija u kojima su zabilježeni konjanici iz Splita

U završnom dijelu rada ukratko ćemo se osvrnuti na vojne zapovjednike (pukovnike) unutar čijih su satnija djelovali Splićani. Takvi nam podaci otkrivaju niz imena zapaženih onovremenih mletačkih časnika zavičajem s istočne obale Jadrana. Neki od njih isprva se spominju kao kapetani satnija, s vremenom bivaju promaknuti u pukovnike, a neki u završnoj etapi vojne karijere postaju generali. Navođenje njihovih imena svojevrstan je pregled istaknutih hrvatskih časnika koji su pod stijegom Privedre Republike dosegnuli svoja najveća postignuća. Stoga ćemo radi boljega razumijevanja konteksta djelovanja Splićana u mletačkome konjaništvu osnovne podatke navesti podrobnije. Po važnosti se izdvajaju Zadrani, mahom odvjetci tamošnjih uglednih i drevnih plemićkih obitelji. To su pukovnik Lujo Detriko (1670. – 1749.), posljednji muški potomak srednjovjekovne zadarske plemićke obitelji, istaknuti sudionik Morejskoga rata u Dalmaciji i diljem današnjega Crnogorskog primorja te na

¹³ Uz Zadar se povremeno kao mjesto popisivanja spominje i Sutomišćica na otoku Ugljanu.

kraju karijere obnašatelj generalskoga čina.¹⁴ Zadarski je plemić bio i Šimun Nassi, sudionik Morejskoga rata i Drugoga morejskog rata od 1714. do 1718. godine te od 1713. godine pukovnik u *Cavalleria Croati*,¹⁵ dočim su iz obitelji Benja tri odvjetka (Franjo, Lujo Karlo i Šimun) zabilježena u najvišim časničkim činovima hrvatske konjice.¹⁶ Važnu ulogu u konjaničkim snagama imali su i šibenski plemić Nikola Divnić¹⁷ kao i trogirski plemići Juraj Radoš (oko 1661. – 1731.; pukovnik od 1719. godine)¹⁸ i Antun Radnić (djelatan u činu pukovnika koncem 18. stoljeća).¹⁹ Hrvatskim konjaničkim pukovnijama zapovijedali su – uz Dalmatince – i časnici zavičajem iz Boke. Splitski se vojnici tako bilježe u sastavu pukovnije uglednoga kotorskoga plemića Franje Buće²⁰ kao i u pukovniji Tripuna Gregorine.²¹ Naposljeku, s Paštrovićeva područja potjecao je Antun Medin, zapovjednik konjaničkih postrojbi u kojima su djelovali Splićani na samome početku 18. stoljeća.²²

¹⁴ O Luji Detriku podrobnije vidi u: Lovorka Čoralić, "Zadarski patricij Lujo Detriko (1672. – 1749.) – zapovjednik hrvatske konjice (*Cavalleria Croati*)", *Zbornik Odsjeka za povjesne znanosti Zavoda za povjesne i društvene znanosti HAZU* 32 (2014): 99-129. Gradivo o njegovu djelovanju u činu pukovnika pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 801-806.

¹⁵ O Šimunu Nassiju podrobnije vidi u: Lovorka Čoralić, "Zadarski patricij Šimun Nassi – pukovnik hrvatskih konjanika u mletačkoj vojsci (početak 18. stoljeća)", *Povjesni zbornik – godišnjak za kulturu i povijesno nasljeđe* 4 (2017), br. 5: 7-31. Gradivo o njegovu djelovanju u činu pukovnika pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 824-825.

¹⁶ Franjo i Lujo Karlo Benja bilježe se kao bojnici od dvadesetih godina 18. stoljeća. Gradivo o njihovu djelovanju u činu pukovnika (sredina 18. stoljeća) pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 774-775. Gradivo o djelovanju Šimuna Benje u činu pukovnika (sedamdesete i osamdesete godine 18. stoljeća) pohranjeno je u istome arhivskom fondu, b. 770, 776-781.

¹⁷ O Nikoli Divniću podrobnije vidi u: Lovorka Čoralić, "Šibenski plemić Nikola Divnić (1654. – 1734.) – pukovnik hrvatske lake konjice (*Cavalleria Croati*)", *Radovi Zavoda za povjesne znanosti HAZU u Zadru* 54 (2012): 125-145. Gradivo o njegovu djelovanju u činu pukovnika pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 807-809.

¹⁸ Gradivo o djelovanju Jurja Radoša u činu pukovnika pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 826.

¹⁹ Gradivo o djelovanju Antuna Radnića u činu pukovnika pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 826.

²⁰ Franjo Buća je koncem karijere bio bojnik vojske i glavni zapovjednik odnosno nadintendant hrvatskoga konjaništva (*sargente maggiore di battaglia e soprintendante alla Cavalleria*). Gradivo o njegovu djelovanju u činu pukovnika (od sredine 18. stoljeća do oko 1775. godine) pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 782-786.

²¹ O Tripunu Gregorini podrobnije vidi u: Lovorka Čoralić, Maja Katušić, "Kotoranin Tripun Gregorina (1719-1791) – pukovnik hrvatskih konjanika (*Croati a cavallo*)", *Anali Zavoda za povjesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 55 (2017), br. 2: 375-406. Gradivo o njegovu djelovanju u činu pukovnika pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 815-820.

²² Gradivo o djelovanju Antuna Medina u činu pukovnika pohranjeno je u: RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli, Cavalleria Croati, b. 821-823.

Zaključak

Vojna je povijest zasigurno predstavljala jednu od izrazito važnih sastavnica tijekom višestoljetnih hrvatsko-mletačkih odnosa. Istraživanje ove problematike pobuđivalo je, a i danas pobuđuje, interes niza znanstvenika kako hrvatske historiografije, tako i historiografije drugih zemalja. Kandijski, Morejski i Drugi morejski rat odvijali su velikim dijelom duž širokoga poteza istočnojadranske obale, a prevažan dio u mletačkim vojnim snagama imale su pješačke i konjaničke postrojbe (*Fanti oltramarini*, *Croati a cavallo* ili *Cavalleria Croati*), koje su ponajprije bile novačene duž hrvatskoga etničkog prostora. Istraživanje regionalnih skupina (prema krajevima ili gradovima) pripadnika pojedinih postrojbi stoga držimo da je važan dio upoznavanja širega konteksta hrvatske kao i mletačke vojne povijesti u ranome novom vijeku. U ovome radu težište istraživanja bilo je usmjeren na Spličane – vojnike u elitnoj mletačkoj postrojbi *Croati a cavallo*. Na osnovi podrobnoga proučavanja spisa iz Državnoga arhiva u Mlecima (fond: Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli) razvidno je da su Spličani činili tijekom 18. stoljeća (razdoblja na koje je, zbog očuvanosti izvora, fokusiran ovaj rad) činili – uz Zadrane, Šibenčane, Trogirane i Bokelje – izrazito važnu vojničku skupinu. Njihova se prisutnost u mletačkome konjaništvu opaža kroz cijelo stoljeće, a mjesta njihova djelovanja (stacioniranja, popisivanja) odražavaju rasprostranjenost mletačkih stečevina od *terraferme*, preko Dalmacije i Boke kotorske do Grčke, ali i posvjedočuju o mobilnosti elitnih mletačkih kopnenih jedinica. Nadalje, splitski su se konjanici, promatrajući ih u kontekstu cjelovitoga uzorka hrvatskih vojnika u rečenim kopnenim snagama *Serenissime*, uklapali u opću sliku vojnika toga vremena. Oni su najčešće bili srednjega rasta, smeđokosi ili crnokosi, a prosječna životna dob u kojoj su zabilježeni u izvoru iznosila je 34 godine. Njima su zapovijedali visoki časnici zavičajem iz niza gradova *Stato da Mar* od Zadra do Kotora. Popisi vojnika otkrivaju nam, nadalje, isječke iz vojne karijere odvjetaka pojedinih obitelji, duljinu njihove vojne službe, napredovanje u karijeri kao i cijeli niz prezime na koja, vjerujemo, mogu biti zanimljiv izvor za proučavanje onovremene splitske onomastike. Naposljetku možemo zaključiti kako je istraživanje udjela Hrvata (kao i pripadnika drugih nacionalnih skupina) – svrstanih unutar pojedinih regija, gradova i manjih naselja – otvorena tema koja iziskuje dodatna istraživačka pregnuća i rad na novim dokumentima, prvenstveno pohranjenima u Archivio di Stato di Venezia i Državnom arhivu u Zadru. Stoga vjerujemo da će se, kako se bude povećavao opseg i raznovrsnost korištenoga arhivskog gradiva, spoznaje o ovdje navedenim i prezentiranim splitskim vojnicima u mletačkim kopnenim postrojbama bitno proširiti novim i višestruko korisnim spoznajama.

PRILOG. Popis vojnika iz Splita zabilježenih u mletačkim konjaničkim postrojbama tijekom 18. stoljeća²³

upis	osoba	prezime i ime	ime oca	čin	dob	stas	boja kose	konj	satnija (zapovjednik)	pukovnija (zapovjednik)	mjesto i datum popisa	busta	bilješka
1	1	Andreiš, Antun	Petar				vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Padova, 16. 3. 1775.	b. 815	
2	1	Andreiš, Antun	Petar	kaplar			vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Padova, 12. 8. 1778.	b. 816	
3	1	Andreiš, Antun	Petar	kaplar			vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Rovigo, 2. 12. 1780.	b. 816	
4	1	Andreiš, Antun	Petar	kaplar			vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Split, 12. 8. 1783.	b. 816	
5	1	Andreiš, Antun	Petar	kaplar			vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Kotor, 1. 8. 1786.	b. 817	
6	1	Andreiš, Antun	Petar	kaplar			vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Mleci, 11. 7. 1787.	b. 818	
7	1	Andreiš, Antun	Petar	kaplar			vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Treviso, 1. 9. 1789.	b. 819	
8	1	Andreiš, Antun	Petar	kaplar			vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Treviso, 19. 9. 1790.	b. 819	
9	2	Benzon, Petar	Bartol				srednjega rasta	čilaš Kapetan Toma Medin	čilaš Kapetan Toma Medin	čilaš Kapetan Toma Medin	Mleci, 1. 7. 1713.	b. 823	
10	3	Bogdanović, Petar	Frane		36		dorat	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Brescia, 1. 9. 1734.	b. 804	Naknadno prekrižen.
11	4	Bolis/Bolić, Antun					vranac	pukovnik Lujo Karlo Benja	pukovnik Lujo Karlo Benja	pukovnik Lujo Karlo Benja	Verona, 10. 5. 1754.	b. 775	
12	5	Bolis/Bolić, Josip	Antun				dorat	pukovnik Lujo Karlo Benja	pukovnik Lujo Karlo Benja	pukovnik Lujo Karlo Benja	Verona, 10. 5. 1754.	b. 775	
13	6	Bozanic/ Bazanic, Dominik	Bartol	27	srednjega rasta	smedokos	vranac	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 22. 3. 1738.	b. 805	
14	6	Bozanic/ Bazanic, Dominik	Filip	29	srednjega rasta	smedokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Udine, 6. 6. 1741.	b. 806	

²³ Vojnici se navode abecednim slijedom, a uz osnovne podatke (prezime, ime, ime oca), navode se satnje (*compagnia*) i pukovnije (*regimento*) unutar kojih su djelovali, vojni čin, osobne karakteristike (dob, stas, boja kose), podaci o konjima, mjesto i datum popisivanja te signatura (broj svežnja odnosno buste) unutar arhivskoga fonda Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli u Archivio di Stato di Venezia.

15	7	Bratović, Antun	Ivan		dorat	dopukovnik Franjo Buća	pukovnik Franjo Benja	Cremona 12. 9. 1751.	b. 775
16	8	Brtan, Ivan	Stjepan			kapetan Antun Fenzi	pukovnik Nikola Divnić	Sutomišćica, 20. 4. 1717.	b. 808
17	9	Čipčić, Andrija	Vice	kaplar	vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Kotor, 1. 8. 1786.	b. 817
18	9	Čipčić, Andrija	Vice	kaplar	vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Mleci, 11. 7. 1787.	b. 818
19	9	Čipčić, Andrija	Vice	kaplar	vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Treviso, 1. 9. 1789.	b. 819
20	9	Čipčić, Andrija	Vice	kaplar	vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Treviso, 19. 9. 1790.	b. 819
21	10	Čipčić, Ivan	Vice		vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Kotor, 1. 8. 1786.	b. 817
22	10	Čipčić, Ivan	Vice		vranac	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Treviso, 1. 9. 1789.	b. 820
23	11	Čipčić, Vice	Fране	kaplar	dorat	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Padova, 16. 3. 1775.	b. 815
24	12	Darsetić, Marko	Jure	srednjega rasta	smeđokos	dorat	kapetan Toma Medin	pukovnik Antun Medin	Mleci, 28. 6. 1710.
25	13	Dračić, Ivan	Ivan				bojnik Franjo Buća	bojnik Franjo Buća	Prekrižen radi dezertir.
26	13	Dračić, Ivan	Ivan				bojnik Franjo Buća	bojnik Franjo Buća	Verona, 5. 6. 1728.
27	14	Dračić, Mihovil	Ivan				bojnik Franjo Buća	bojnik Franjo Buća	Mleci, 12. 11. 1727.
28	14	Dračić, Mihovil	Ivan	26	srednjega rasta	smeđokos	dorat	bojnik Franjo Buća	Detriko
29	15	Dujmović, Stjepan	Matija				dorat	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 5. 6. 1728.
30	15	Dujmović, Stjepan	Matija				dorat	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 27. 1. 1724.
31	15	Dujmović, Stjepan	Matija				vranac	pukovnik Franjo Buća	Brescia, 1. 9. 1734.
32	15	Dujmović, Stjepan	Matija				vranac	pukovnik Franjo Buća	Palmanova, 31. 1. 1750.
33	15	Dujmović, Stjepan	Matija				vranac	dopukovnik Antun Duplančić	Padova, 15. 3. 1752.
									Brescia, 19. 5. 1760.

34	15	Dujmović, Stjepan	Matija		vranac	dopukovnik Antun Duplančić	bojnik vojske i nadimendant Franjo Buća	Mleci, 25. 6. 1763.	b. 783	Naknadno prekrižen.
35	16	Fališić, Matija Bartol		45	srednjega rasta	crnokos	čilaš	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 27. 1. 1724.	b. 802
36	16	Fališić, Matija Bartol			srednjega rasta	crnokos	čilaš	pukovnik Lujo Detriko	Brescia, 1. 9. 1734.	b. 804
37	17	Flego, Bastijan	Diegović (?)		srednjega rasta	smedokos	ridan	kapetan Toma Medin	pukovnik Antun Medin	b. 822
38	18	Fontana, Karло Antun	Karlo					dopukovnik Juraj Radoš	Zadar, 15. 6. 1714.	b. 824
39	19	Franković, Ivan	Petar				ridan	kapetan Jakov Ginni	Zadar, 1. 7. 1716.	b. 801
40	20	Giustiniani, Antun	Ivan				dorat	pukovnik Franjo Benja	Palmanova, 31. 1. 1750.	b. 774
41	20	Giustiniani, Antun	Ivan				dorat	pukovnik Franjo Buća	Padova, 15. 3. 1752.	b. 775
42	21	Gorišević, Antun	Ivan					kapetan Lovro Radoš	Benja	Verona, 8. 10. 1724.
43	21	Gorišević, Antun	Ivan					kapetan Lovro Radoš	Radoš	Brescia, 4. 8. 1727.
44	22	Gradnić, Antun	Marko	36	srednjega rasta	smedokos	čilaš	bojnik Lujo Karlo Benja	Udine, 2. 11. 1730.	b. 809
45	23	Grgurina, Antun	Ivan					kapetan Antun Fenzi	Sutomišića, 20. 4. 1717.	b. 808
46	23	Grgurina, Antun	Ivan					kapetan Antun Fenzi	Divnić	
47	23	Grgurina, Antun	Ivan					kapetan Antun Fenzi	Zadar, 1. 3. 1718.	b. 808
48	24	Grgurina, Mate	Toma				vranac	pukovnik Franjo Benja	Split, 5. 5. 1752.	b. 808
49	24	Grgurina, Mafe	Toma				vranac	pukovnik Lujo Karlo Benja	Verona, 10. 5. 1754.	b. 775
50	25	Jadrić, Andrija	Ivan				dorat	pukovnik Tripun Gregorina	Padova, 12. 8. 1778.	b. 816
51	25	Jadrić, Andrija	Ivan				dorat	pukovnik Tripun Gregorina	Rovigo, 2. 12. 1780.	b. 816
52	26	Jaković, Frane	Ivan				dorat	pukovnik Tripun Gregorina	Padova, 16. 3. 1775.	b. 815

53	27	Jerković, Petar	Ivan	dorat	bojnik Franjo Benja	pukovnik Lujo Detriko	Zadar, 1. 7. 1716.	b. 801
54	28	Jurjević, Ivan	Stjepan	22	dorat	pukovnik Lujo Karlo Benja	Verona, 10. 5. 1754.	b. 775
55	29	Kovačić, Pave	Jure			pukovnik Šimun Nassi	Zadar, 15. 6. 1714.	b. 824
56	30	Lubertić, Dimo	Ivan			pukovnik Nikola Divnić	Mleci, 10. 7. 1715.	b. 807
57	30	Lubertić, Dimo	Ivan			pukovnik Nikola Divnić	Zadar, 1. 7. 1716.	b. 807
58	30	Lubertić, Dimo	Ivan			pukovnik Nikola Divnić	Sutomišićica, Divnić	b. 808
59	30	Lubertić, Dimo	Ivan			pukovnik Nikola Divnić	Zadar, 1. 3. 1718.	b. 807
60	31	Mangani, Stjepan	Nikola		dopukovnik Juraj Radoš	pukovnik Šimun Nassi	Zadar, 15. 6. 1714.	b. 824
61	32	Manzoni, Petar	Viktor	čilaš	pukovnik Antun Radnić	pukovnik Antun Radnić	Mleci, 31. 12. 1796.	b. 826
62	33	Marcelić, Stjepan	Matija		dopukovnik Antun Duplančić	pukovnik Franjo Buća	Mleci, 10. 8. 1759.	b. 782
63	34	Milanović, Petar	Ivan	dorat	dopukovnik Antun Duplančić	pukovnik Franjo Buća	Mleci, 10. 8. 1759.	b. 782
64	34	Milanović, Petar	Ivan	dorat	dopukovnik Antun Duplančić	pukovnik Franjo Buća	Brescia, 24. 9. 1760.	b. 783
65	35	Masanović / Musinović, Gabre		48	bojnik Lujo Karlo Benja	pukovnik Nikola Divnić	Palmanova, 6. 4. 1730.	b. 809
66	35	Masanović / Musinović, Gabre		50	bojnik Lujo Karlo Benja	pukovnik Nikola Divnić	Mleci, 27. 12.. 1732.	b. 809
67	35	Masanović / Musinović, Gabre		50	bojnik Lujo Karlo Benja	pukovnik Nikola Divnić	Brescia, 5. 7. 1733.	b. 809
68	36	Mužinić, Josip	Mate		vranac	pukovnik Šimun Benja	Zadar, 18. 11. 1777.	b. 776
69	37	Nostračić, Janko	Jure			dopukovnik Juraj Radoš	Zadar, 15. 6. 1714.	b. 824
70	38	Panasović, Antun	Ivan		vranac	dopukovnik Šimun Franjo Buća	Cremona, 27. 2. 1754.	Naknadno prekrižen.

71	38	Panasović, Antun	Ivan		ridan	pukovnik Franjo Buća	pukovnik Franjo Buća	Padova, 10. 11. b. 782 1758.
72	38	Panasović, Antun	Ivan		vranac	pukovnik Franjo Buća	pukovnik Franjo Buća	Brescia, 1. 4. 1759.
73	38	Panasović, Antun	Ivan	srednjega rasta	vranac	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	Brescia, 1. 1. 1762.
74	38	Panasović, Antun	Ivan	srednjega rasta	vranac	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	Zadar, 1. 10. 1765.
75	38	Panasović, Antun	Ivan	srednjega rasta	vranac	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	Kotor, 1. 9. 1768.
76	38	Panasović, Antun	Ivan	srednjega rasta	vranac	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	Zadar, 1. 9. 1771.
77	38	Panasović, Antun	Ivan		vranac	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	bojnik vojske i nadintendant Franjo Buća	Split, 4. 11. 1773.
78	39	Panasović, Ivan	Ivan Krstitelj	60	sjedokos	pukovnik Nikola Divnić	pukovnik Nikola Divnić	Zadar, 25. 11. 1729.
79	39	Panasović, Ivan	Ivan Krstitelj	60	sjedokos	pukovnik Nikola Divnić	pukovnik Nikola Divnić	Mleci, 30. 12. 1729.
80	40	Partović, Frane	Grigo	srednjega rasta	smedokos	dorat	drugi pukovnik Marko Medin	Romanija, 30. 9. 1705.
81	41	Popović, Nikola	Marko		vranac	kapetan Antun Radnić	pukovnik Tripun Gregorina	Kotor, 1. 8. 1786.
82	42	Radmillović, Ivan	Petar		vranac	brigadir Šimun Benja	brigadir Šimun Benja	Palmanova, 30. 7. 1781.
83	43	Sardović, Karlo	Ivan			brigadir Šimun Benja	brigadir Šimun Benja	Palmanova, 30. 7. 1781.
84	44	Sinović, Petar	Frane	26	srednjega rasta	smedokos	dorat	Split, 18. 8. 1727.
85	44	Sinović, Petar	Frane	26	srednjega rasta	smedokos	dorat	Detriko
86	44	Sinović, Petar	Frane	27	srednjega rasta	smedokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko
87	44	Sinović, Petar	Frane		srednjega rasta	smedokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko

88	44	Sinović, Petar	Frane	glasnik rasta	srednjega rasta	smeđokos	dorat	bojnik Franjo Buća	pukovnik Lujo Detriko	Zadar, 3. 9. 1741.	b. 806
89	45	Sladović, Stjepan	Jure	kaplar				pukovnik Šimun Nassi	pukovnik Šimun Nassi	Zadar, 15. 6. 1714.	b. 824
90	46	Sorić, Petar	Juraj			vranac	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Mleci, 10. 5. 1715.	Preminuo 1.7.1716.	
91	46	Sorić, Petar	Juraj			vranac	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Zadar, 1. 7. 1716.	b. 801	
92	47	Stomić, Augustin	Karlo	visok	crnokos	riđan	drugi pukovnik Marko Medin	drugi pukovnik Marko Medin	pukovnik Antun Medin	Romanija, 20. 10.1703.	b. 821
93	47	Stomić, Augustin	Karlo	visok	crnokos	riđan	drugi pukovnik Marko Medin	drugi pukovnik Marko Medin	pukovnik Antun Medin	Romanija, 30. 9. 1705.	b. 821
94	48	Stuari, Frane	Ivan			vranac	dopukovnik Antun Duplančić	dopukovnik Antun Duplančić	pukovnik Franjo Buća	Brescia, 24. 9. 1760.	b. 782
95	48	Stuari, Frane	Ivan			vranac	dopukovnik Antun Duplančić	bojnik vojske i nadintendant	Mleci, 25. 6. 1763.	b. 783	
96	48	Stuari, Frane	Ivan	kaplar			dorat	dopukovnik Petar Grigur Carrara	pukovnik Tripun Gregorina	Kotor, 30. 1. 1785.	b. 817
97	49	Šesoprićić, Frane	Karlo				dorat	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Padova, 16. 3. 1775.	b. 815
98	49	Šesoprićić, Frane	Karlo				dorat	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Padova, 12. 8. 1778.	b. 816
99	49	Šesoprićić, Frane	Karlo				dorat	pukovnik Tripun Gregorina	pukovnik Tripun Gregorina	Rovigo, 2. 12. 1780.	b. 816
100	50	Todorić, Ante	Stipan				dorat	dopukovnik Antun Duplančić	bojnik vojske i nadintendant	Zadar, 1. 9. 1765.	b. 784
101	51	Veraldić, Ivan	Frane					Bojnik Franjo Buća	Bojnik Franjo Buća	Mleci, 12. 11. 1727.	b. 801
102	51	Veraldić, Ivan	Frane					pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 5. 6. 1728.	b. 803
103	52	Vicanović/ Vianović, Antun	Filip	20	srednjega rasta	smeđokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 27. 1. 1724.	Naknadno prekrižen..
104	52	Vicanović/ Vianović, Antun	Filip	srednjega rasta	smeđokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Brescia, 1. 9. 1734.	b. 804	

105	52	Vicanović/ Vianović, Antun	Filip		srednjega rasta	smedjokos	vranac	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 22. 3. 1738.	b. 805	
106	52	Vicanović/ Vianović, Antun	Filip		srednjega rasta	smedjokos	vranac	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Udine, 6. 6. 1741.	b. 806	
107	53	Vicanović/ Vianović, Lujo	Filip	24	srednjega rasta	smedjokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 27. 1. 1724.	b. 802	
108	53	Vicanović/ Vianović, Lujo	Filip		srednjega rasta	smedjokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Brescia, 1. 9. 1734.	b. 804	
109	53	Vicanović/ Vianović, Lujo	Filip		srednjega rasta	smedjokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Verona, 22. 3. 1738.	b. 805	
110	53	Vicanović/ Vianović, Lujo	Filip		srednjega rasta	smedjokos	vranac	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Udine, 6. 6. 1741.	b. 806	
111	54	Vukas, Martin	Ivan	sedlar	20	srednjega rasta	smedjokos	dorat	pukovnik Lujo Detriko	pukovnik Lujo Detriko	Udine, 6. 6. 1741.	b. 806
112	55	Zlodić, Nikola	Pave					dorat	Kapetan Lujo Karlo Benja Nassi	pukovnik Šimun Bojinik Franjo Benja	Zadar, 1. 7. 1716.	b. 825
113	56	Zulić, Ilija	Ivan					dorat	Bojinik Franjo Benja	pukovnik Lujo Detriko	Zadar, 1. 7. 1716.	b. 801

Neobjavljeni izvori

Repubblica Italiana – Archivio di Stato di Venezia – fondo 0715 – Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli (RI-ASVe-0715-Inquisitori ... pubblici ruoli)

Literatura

Čoralić, Lovorka. "Šibenski plemić Nikola Divnić (1654. – 1734.) – pukovnik hrvatske lake konjice (*Cavalleria Croati*)". *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 54 (2012): 125-145.

Čoralić, Lovorka. "Riječani u mletačkim prekojadranskim postrojbama (18. stoljeće)". *Rijeka* 18 (2013), br. 2: 11-25.

Čoralić, Lovorka. "Vojnici iz Hercegovine u mletačkim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)". *Hum: Časopis Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Mostaru* 10 (2013): 162-182.

Čoralić, Lovorka. "Vojnici u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama zavičajem iz Senja, Karlobaga te s područja Like i Krbave (18. stoljeće)". *Senjski zbornik* 40 (2013): 523-546.

Čoralić, Lovorka. "Zadarski patricij Lujo Detriko (1672. – 1749.) – zapovjednik hrvatske konjice (*Cavalleria Croati*)". *Zbornik Odsjeka za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU* 32 (2014): 99-129.

Čoralić, Lovorka. "Dubrovčani – vojnici u mletačkim pješačkim postrojbama (*Fanti ol-tramarini*) u 18. stoljeću". *Analji Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 53 (2015), br. 2: 293-309.

Čoralić, Lovorka. "Vojnici iz Bosne u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću". *Prilozi – Institut za istoriju u Sarajevu* 44 (2015): 35-55.

Čoralić, Lovorka. "Zadarski otočani u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)". *Zbornik Odsjeka za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU* 33 (2015): 173-198.

Čoralić, Lovorka. "Zadarski patricij Šimun Nassi – pukovnik hrvatskih konjanika u mletačkoj vojsci (početak 18. stoljeća)". *Povijesni zbornik – godišnjak za kulturu i povijesno nasljeđe* 4 (2017), br. 5: 7-31.

Čoralić, Lovorka. "Albanski vojnici u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)". *Povijesni prilozi* 37 (2018), br. 54: 183-214.

Čoralić, Lovorka; Katušić, Maja. "Kotorski plemići Frano Buća, Gabrijel Vraćen i Nikola Paskvali – časnici mletačkih prekojadranskih vojnih postrojbi (prva polovica XVIII. st.)". *Povijesni prilozi* 31 (2012), br. 42: 249-273.

Čoralić, Lovorka; Katušić, Maja. "Novigradačani – vojnici u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću". U: *Novograd nekad i sad*, uredio Slobodan Kaštela, 352-359. Zadar: Sveučilište u Zadru; HAZU; Matica hrvatska; Općina Novigrad, 2016.

Čoralić, Lovorka; Katušić, Maja. "Šibenčani u mletačkim prekojadranskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)". *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 58 (2016): 147-190.

Čoralić, Lovorka; Katušić, Maja. "Biograđani i Vranjani – vojnici u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama (18. stoljeće)". U: *Braća Vranjanin i vransko područje tijekom povijesti. Zbornik radova sa znanstvenoga skupa "Braća Vranjanin i vransko područje tijekom povijesti" održanog u Biogradu 25. travnja 2014.*, uredio Božo Došen, 455-474. Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru, Općina Pakoštane, 2017.

Čoralić, Lovorka; Katušić, Maja. "Fanti oltramarini i Croati a cavallo – vojnici s otoka Ugljana u mletačkim prekomorskim kopnenim postrojbama u 18. stoljeću". U: *Kali*, uredio Josip Faričić, 163-178. Zadar: Sveučilište u Zadru; HAZU; Općina Kali, 2017.

Čoralić, Lovorka; Katušić, Maja. "Kotoranin Tripun Gregorina (1719-1791) – pukovnik hrvatskih konjanika (*Croati a cavallo*)". *Analji Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku* 55 (2017), br. 2: 375-406.

Favaloro, Francesco Paolo. *L'Esercito Veneziano del '700. Ricerche e schizzi*. Venezia: Filippi Editore, 1995.

Markulin, Nikola. "Mletačka vojna organizacija u Dalmaciji i Boki od Morejskog rata (1684. – 1699.) do Požarevačkog mira 1718.". Doktorska disertacija, Sveučilište u Zadru, 2015.

Peričić, Šime. "Glavari i časnici Vojne krajine u Dalmaciji". *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* 35 (1993): 219-252

Prelli, Alberto. *Sotto le bandiere di San Marco: Le armate della Serenissima nel '600*. Bassano del Grappa: Itinera progetti, 2012.

Lovorka Čoralić*

Spalatans as *Croati a cavallo* in the Venetian Trans-Adriatic Land Army during the 18th Century

Summary

As part of the study of the military history of Dalmatia and the Venetian Republic through several centuries of existence in a common state union, the share of Croats in the Venetian military forces has been assessed as extremely significant. Operating as the local (territorial) units, as well as members of professional forces (*Fanti oltramarini* – infantry; *Croati a cavallo*, *Cavalleria Croati* – cavalry), soldiers from Dalmatia made a notable contribution to the preservation of Venetian territorial acquisitions from Veneto (*terraferma*) to the south of the eastern Adriatic coast. Investigation of this issue is complex and requires an analysis of documents stored in the Archivio di Stato di Venezia and the State Archive in Zadar, as well as other Croatian and international archival institutions and libraries. Following several years of research on this issue, this paper focuses on the role of Spalatans in the Croatian cavalry under the standard of St Mark in the 18th century, and is based on an analysis of sources from the collection of *Inquisitori sopra l'amministrazione dei pubblici ruoli* in the central Venetian state archives. Based on the said documents, as well as previous historiographical insights, the author focuses on the time frame of the Spalatans' participation in the abovementioned cavalry unit, the method of their documentation, the duration of military service, the share of members from the same families, personal (physical) features of soldiers, the location of their documentation, and the command staff of the units in which they operated. The presence of Spalatans in Venetian cavalry can be observed throughout the century, while the places of their activity (documentation) reflect the distribution of Venetian acquisitions from the *terraferma* through Dalmatia and the Bay of Kotor to Greece, also testifying to the mobility of elite Venetian land units. The Spalatan cavalrymen fit into the wider sample of Croatian soldiers in the land forces of the Serenissima at that time in terms of age and personal (physical) features. The lists of soldiers reveal various aspects of the military careers of individual families such as the length of their military service, their career advancement, as well as a number of surnames that we believe can be an interesting source for studying the onomastics of Split during the period in question. The conclusion of the paper is that the Spalatans formed a very notable part of the Croatian cavalry under the standard of St Mark and that the analysis conducted here contributes to the military history of Dalmatia (in this case the city of Split) and the Venetian Republic in the last century of living in a common state.

Keywords: Split, Dalmatia, Venetian Republic, *Cavalleria Croati*, military history, 18th century

* Lovorka Čoralić, Croatian Institute of History, Opatička 10, 10000 Zagreb, Croatia, E-mail: lovorka@isp.hr